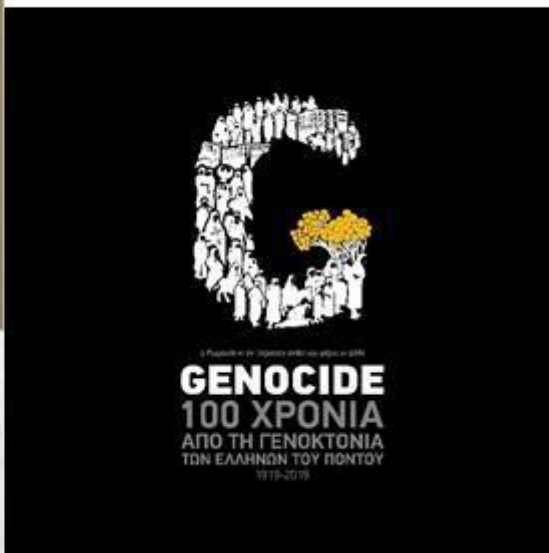

Дорогие друзья,

Прилагается статья ведущего греческого историка **Феофаниса Малкидиса**, специалиста и борца за признание Геноцида греков Востока, на тему **«25 марта в греческой диаспоре»**. (информация на греческом и в переводе -google translation- на русском языках).

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

25^η Μαρτίου στην Ελληνική Διασπορά

Ο Ελληνισμός έχει πολλά, αμέτρητα, ποσοτικά και ποιοτικά χαρακτηριστικά της ετερότητάς του, της ιδιοπροσωπείας του. Ένα όμως (πιστεύω) απεικονίζει το σύνολο του ελληνικού προσώπου: η Διασπορά του.

Από τότε που υπάρχει καταγραφή της ελληνικής ιστορίας μέχρι σήμερα, αν μη τι άλλο, η Διασπορά είναι το (κυρίαρχο) γνώρισμα του Ελληνισμού: από τις αποικίες του Μεσογείου, της Αδριατικής και του Εύξεινου Πόντου, μέχρι τις ελληνικές κοινότητες της Αυστραλίας, της Βόρειας και της Νότιας Αμερικής, της Ευρώπης και όλης της υδρογείου.

Σχεδόν όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες, έχουμε μία άμεση ή/και μία έμμεση σχέση με τη Διασπορά, η οποία υπήρξε καταφύγιο ριψοκίνδυνων προγόνων μας που αναζήτησαν και συνεχίζουν να το αναζητούν διέξοδο στα αδιέξοδά τους, σωτηρία από τη βαρβαρότητα και το θάνατο, καλύτερη ζωή για αυτούς και τα παιδιά τους, αξιοκρατία, σεβασμό και ένα δημιουργικό και παραγωγικό μέλλον. Δεν νομίζω ότι υπάρχει ήπειρος, χώρα, κομμάτι του πλανήτη που δεν υπήρξε Ελληνισμός, μέρος του κόσμου που δεν ζουν Ελληνίδες και Έλληνες.

Είναι μάλιστα μία συγκινητική, ιδιαίτερη στιγμή για όλες και όλους, όταν ακούμε τη γλώσσα μας παντού, έστω και εάν ομιλείται όπως γράφει ο Ελύτης από μερικά μόνο εκατομμύρια σήμερα, νιώθουμε ξεχωριστά όταν βρίσκουμε σπαράγματα της ελληνικής παρουσίας, είτε παλιά, είτε νέα (για παράδειγμα ελληνικές επιγραφές στην πανεπιστημιακή βιβλιοθήκη της Χαιδελβέργης), αισθανόμαστε παράξενα ακόμη και σε ένα δείγμα της πλούσιας γαστρονομίας της πατρίδας μας, πόσο μάλλον όταν αντικρίζουμε την εκκλησία, το σχολείο και την ελληνική σημαία, στα πιο απίθανα σημεία.....

Αυτή η Διασπορά έχει την τάση και θεωρώ ότι δεν θα σταματήσει ποτέ να την εμφανίζει, να τιμά τις εθνικές επετείους με ένα ξεχωριστό τρόπο. Μπορεί για την Ελλάδα, μπορεί για όσες και για όσους ζουν στον ελλαδικό χώρο, όλες αυτές οι αναπαραστάσεις της 25^{ης} Μαρτίου του 1821 στο σήμερα, να φαίνονται και να θυμίζουν φολκλόρ, ξεπερασμένα, ντεμοντέ, η δίψα όμως της Διασποράς για κάθε τι ελληνικό δίνει την απάντηση.

Έτσι φέτος, όπως και πολλές ακόμη φορές, βρέθηκα μετά από πρόσκληση των συμπατριωτών μας Ποντίων που ζουν στη Γερμανία, να βρεθώ και να μιλήσω στις εκδηλώσεις τους για την 25^η Μαρτίου. Να αναφερθώ μέσα σε λίγα λεπτά, για το μεγάλο, για το σπουδαίο, για το μείζον, για το οντολογικό γεγονός του σύγχρονου Ελληνισμού, την Εθνική μας

Παλιγγενεσία, τον Απελευθερωτικό μας αγώνα, που ξεκίνησε, ανδρώθηκε, χρηματοδοτήθηκε, υλοποιήθηκε από τη Διασπορά!

Η παρουσία μου για ακόμη μία φορά στων «Ελλήνων τις κοινότητες που φτιάχνουν άλλους γαλαξίες», είναι μία ψυχική, πνευματική, εθνική ανανέωση. Έχοντας ζήσει και βρεθεί σε διάφορες γωνιές του πλανήτη τέτοιες ημέρες, από την πέμπτη Λεωφόρο της Νέας Υόρκης, μέχρι τη Μελβούρνη και από το Τορόντο μέχρι τη Βιέννη, τα συναισθήματα είναι ίδια. Βεβαίως πρέπει να προσθέσω ότι παρότι η Κύπρος και η Βόρειος Ήπειρος δεν είναι Διασπορά, η παρουσία στη Λευκωσία και το Αργυρόκαστρο την 25^η Μαρτίου είναι μία θαυμάσια στιγμή για κάθε Έλληνα.

Φέτος η παρουσία μου στην επέτειο του συγκλονιστικού γεγονότος της Επανάστασης του 1821, συνδυάστηκε με ομιλίες στους Συλλόγους Ποντίων στη Φρανκφούρτη και στο Ludgishafen, όπου Πόντιοι αλλά και όλος ο Ελληνισμός τίμησε την απόφαση των προγόνων μας να ζήσουν ελεύθεροι ή να πεθάνουν. Ακούγεται βεβαίως διακόσια χρόνια μετά τόσο μακρινό, πιθανώς και μελοδραματικό το «Ελευθερία ή Θάνατος», αλλά δε γνωρίζω πως θα ήταν σήμερα ο Ελληνισμός χωρίς αυτούς τους αποφασισμένους Έλληνες του 1821, στη Διασπορά και σε όλον τον Ελληνικό κόσμο. Εξακόσια χρόνια σκλαβιάς, ναι εξακόσια είχε η Θράκη και άλλες περιοχές, τετρακόσια οι υπόλοιπες, χωρίς ελευθερία, χωρίς τίποτα, είναι πολλά, πάρα πολλά!

Η 25^η Μαρτίου στη Διασπορά είναι μία συγκλονιστική εμπειρία. Μάτια, αυτιά, νέοι και ηλικιωμένοι, ανάμεσα σε μεγάλες αποστάσεις, υποχρεώσεις, σφιχτά ωράρια και δύσκολες βάρδιες είναι εκεί για να εκκλησιαστούν, να δουν τους δικούς τους ανθρώπους και να νιώσουν το παλμό της Ελλάδας στη ξενιτιά: Φρανκφούρτη, Στουτγάρδη, Μόναχο και Αμβούργο, Νέα Υόρκη, Σικάγο και Βοστώνη, Τορόντο και Μοντρεάλ, Περθ, Σύδνεϋ Ντάργουιν και Μελβούρνη, Μπουένος Άιρες και Μοντεβιδέο, Οδησσός και Μαριούπολη, Λονδίνο και Εδιμβούργο, Παρίσι και Μασσαλία, Στοκχόλμη, Αλεξάνδρεια και Γιοχάνεσμπουργκ, αλλά και στους ελληνικούς από πάντα τόπους, Χιμάρα, Αργυρόκαστρο και Αγίους Σαράντα, Λευκωσία, Αμμόχωστος και Κερύνεια.

Ελληνίδες και Έλληνες από κάθε γωνιά της πατρίδας : Καστελλόριζο, Κάλυμνο, Χίο και Λέσβο, Πόντο και Θράκη, Μακεδονία, Ήπειρο και Θεσσαλία, Ρούμελη και Μοριά, Κέρκυρα και Κεφαλονιά, Κύπρο και Βόρειο Ήπειρο.

Στη Διασπορά, η 25^η Μαρτίου, όπως και κάθε μεγάλη ελληνική στιγμή, γίνεται αντιληπτή η θέση του Ελύτη για τον Ελληνισμό που είναι μικρός σε έκταση χώρου, αλλά απέραντος σε έκταση χρόνου. Έτσι από απεραντοσύνη αυτή, από τη Διασπορά και σε όλη τη Διασπορά, καθώς σε όλον τον Ελληνισμό, τιμούμε τους Ελευθερωτές μας και στέλνουμε τα χρόνια μας πολλά και ελεύθερα σε όλες τις Ελληνίδες, σε όλους τους Έλληνες.

Феофанис Малкидис. Профессор Университета Пантейон.

25 марта в греческой диаспоре.

Эллинизм имеет множество, бесчисленных количественных и качественных характеристик своей инаковости, своей индивидуальности .
Но одно (я считаю) изображает всю греческую личность: ее диаспору.

С тех пор, как история Греции была записана до сегодняшнего дня, диаспора была (доминирующей) чертой эллинизма: от колоний Средиземноморья, Адриатики и Черного моря до греческих общин Австралии, Северной и Южной Америки, Европы и весь земной шар.

Почти все греческие женщины и мужчины имеют прямую и/или косвенную связь с диаспорой, которая была прибежищем наших рискованных предков, которые искали и продолжают искать выход из своего тупика, спасение от жестокости и смерти, лучшее жизнь для них и их детей, меритократия, уважение и творческое и продуктивное будущее.
Я не думаю, что существует континент, страна, часть планеты, где не

существовало бы эллинизма, часть мира, где не жили бы греческие мужчины и женщины.

Это действительно трогательный, особенный момент для каждого, когда мы повсюду слышим наш язык, даже если на нем говорят, как пишет Элитис, сегодня всего несколько миллионов человек, мы чувствуем себя особенными, когда находим фрагменты греческого присутствия, будь то старые или новые (например, греческие надписи в университетской библиотеке Гейдельберга), мы чувствуем себя странно даже перед образцом богатой гастрономии нашей родины, не говоря уже о том, когда мы видим церковь, школу и греческий флаг в самых неожиданных местах...

У этой диаспоры есть тенденция, и я уверен, что она никогда не перестанет проявляться, отмечать национальные годовщины особым образом. Может быть, для Греции, может быть для тех, кто живет на греческой территории, все эти представления о 25 марта ^{1821 года} сегодня кажутся и напоминают фольклор, устаревший, старомодный, но жажда диаспоры ко всему греческому дает ответ.

Итак, в этом году, как и во многих других случаях, наши понтийские соотечественники, живущие в Германии, пригласили меня встретиться и выступить на их мероприятиях 25 марта¹⁸²¹. Позвольте мне через несколько минут упомянуть о большом, о великом, о главном, об онтологическом факте современного эллинизма, нашей Национальной Палигенезии, нашей Освободительной борьбе, которая была начата, укомплектована, профинансирована и осуществлена Диаспорой!

Мое присутствие еще раз в « **греческих общинах, создающих другие галактики** » — это умственное, духовное, национальное обновление. Прожив и побывав в такие дни в разных уголках земного шара, от Пятой авеню в Нью-Йорке до Мельбурна и от Торонто до Вены, ощущения одни и те же. Конечно, я должен добавить, что хотя Кипр и Северный Эпир не являются диаспорой, присутствие в Никосии и Аргирокастро 25 марта — прекрасный момент для каждого грека.

В этом году мое присутствие на годовщине шокирующего события Революции 1821 года сочеталось с выступлениями в Понтийских ассоциациях во Франкфурте и Людгивсхафене, где понтийцы и весь

эллинизм почтили решение наших предков жить свободно или умереть. Конечно, двести лет спустя «Свобода или смерть» звучит так далеко, возможно, даже мелодраматично, но я не знаю, каким был бы эллинизм сегодня без решительных греков 1821 года, в диаспоре и во всем греческом мире. Шестьсот лет рабства, да во Фракии и других областях было шестьсот, в остальных четыреста, без свободы, без ничего, это много, слишком много!

25 марта в Диаспоре – это шокирующий опыт. Глаза, уши, молодые и старые, между большими расстояниями, обязательствами, плотными графиками и тяжелыми сменами, они здесь, чтобы посещать церковь, видеть своих людей и чувствовать пульс Греции за границей: Франкфурт, Штутгарт, Мюнхен и Гамбург, Нью-Йорк, Чикаго и Бостон, Торонто и Монреаль, Перт, Сидней, Дарвин и Мельбурн, Буэнос-Айрес и Монтевидео, Одесса и Мариуполь, Лондон и Эдинбург, Париж и Марсель, Стокгольм, Александрия и Йоханнесбург, а также в греческих местах всех мест, Химара, Аргирокастро и Агиос Саранда, Никосия, Фамагуста и Кирения.

Греки со всех уголков страны: Кастелоризо, Калимнос, Хиос и Лесбос, Понт и Фракия, Македония, Эпир и Фессалия, Румели и Морея, Корфу и Кефалония, Кипр и Северный Эпир.

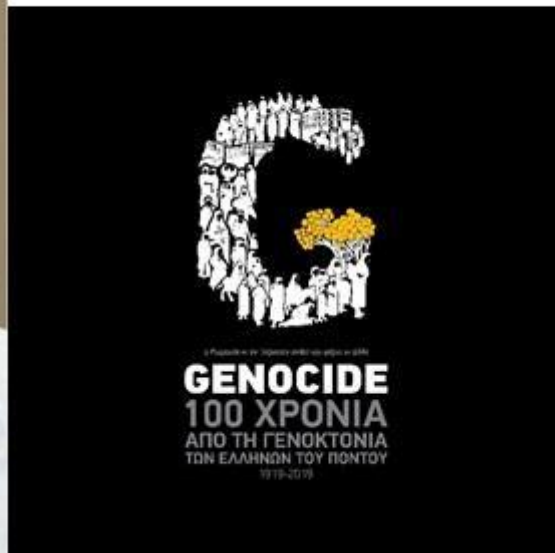
В Диаспоре 25 марта – как и всякий великий греческий момент, воспринимается положение Элитиды для эллинизма, малого в пространстве, но бесконечного во времени. Итак, из этой необъятности, из Диаспоры и во всей Диаспоре, а также во всем эллинизме, мы чтим наших Освободителей и посылаем наши счастливые и свободные годы всем греческим женщинам, всем грекам.

Αγαπητοί φίλοι,

Παρατίθεται άρθρο του διακεκριμένου Έλληνα ιστορικού **Θεοφάνη Μαλκίδη**, γνωστού μαχητή για το ζήτημα μας αναγνώρισης μας Γενοκτονίας των Ελλήνων μας Ανατολής, με θέμα **«25^η Μαρτίου στην Ελληνική Διασπορά»**.

Θεοφάνης Μαλκίδης,
Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

25^η Μαρτίου στην Ελληνική Διασπορά

Ο Ελληνισμός έχει πολλά, αμέτρητα, ποσοτικά και ποιοτικά χαρακτηριστικά της ετερότητάς του, της ιδιοπροσωπείας του. Ένα όμως (πιστεύω) απεικονίζει το σύνολο του ελληνικού προσώπου: η Διασπορά του.

Από τότε που υπάρχει καταγραφή της ελληνικής ιστορίας μέχρι σήμερα, αν μη τι άλλο, η Διασπορά είναι το (κυρίαρχο) γνώρισμα του Ελληνισμού: από τις αποικίες του Μεσογείου, της Αδριατικής και του Εύξεινου Πόντου, μέχρι τις ελληνικές κοινότητες της Αυστραλίας, της Βόρειας και της Νότιας Αμερικής, της Ευρώπης και όλης της υδρογείου.

Σχεδόν όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες, έχουμε μία άμεση ή/και μία έμμεση σχέση με τη Διασπορά, η οποία υπήρξε καταφύγιο ριψοκίνδυνων προγόνων μας που αναζήτησαν και συνεχίζουν να το αναζητούν διέξοδο στα αδιέξοδά τους, σωτηρία από τη βαρβαρότητα και το θάνατο, καλύτερη ζωή για αυτούς και τα παιδιά τους, αξιοκρατία, σεβασμό και ένα δημιουργικό και παραγωγικό μέλλον. Δεν νομίζω ότι υπάρχει ήπειρος, χώρα, κομμάτι του πλανήτη που δεν υπήρξε Ελληνισμός, μέρος του κόσμου που δεν ζουν Ελληνίδες και Έλληνες.

Είναι μάλιστα μία συγκινητική, ιδιαίτερη στιγμή για όλες και όλους, όταν ακούμε τη γλώσσα μας παντού, έστω και εάν ομιλείται όπως γράφει ο Ελύτης από μερικά μόνο εκατομμύρια σήμερα, νιώθουμε ξεχωριστά όταν βρίσκουμε σπαράγματα της ελληνικής παρουσίας, είτε παλιά, είτε νέα (για παράδειγμα ελληνικές επιγραφές στην πανεπιστημιακή βιβλιοθήκη της Χαιδελβέργης), αισθανόμαστε παράξενα ακόμη και σε ένα δείγμα της πλούσιας γαστρονομίας της πατρίδας μας, πόσο μάλλον όταν αντικρίζουμε την εκκλησία, το σχολείο και την ελληνική σημαία, στα πιο απίθανα σημεία.....

Αυτή η Διασπορά έχει την τάση και θεωρώ ότι δεν θα σταματήσει ποτέ να την εμφανίζει, να τιμά τις εθνικές επετείους με ένα ξεχωριστό τρόπο. Μπορεί για την Ελλάδα, μπορεί για όσες και για όσους ζουν στον ελλαδικό χώρο, όλες αυτές οι αναπαραστάσεις της 25^{ης} Μαρτίου του 1821 στο σήμερα, να

φαίνονται και να θυμίζουν φολκλόρ, ξεπερασμένα, ντεμοντέ, η δίψα όμως της Διασποράς για κάθε τι ελληνικό δίνει την απάντηση.

Έτσι φέτος, όπως και πολλές ακόμη φορές, βρέθηκα μετά από πρόσκληση των συμπατριωτών μας Ποντίων που ζουν στη Γερμανία, να βρεθώ και να μιλήσω στις εκδηλώσεις τους για την 25^η Μαρτίου. Να αναφερθώ μέσα σε λίγα λεπτά, για το μεγάλο, για το σπουδαίο, για το μείζον, για το οντολογικό γεγονός του σύγχρονου Ελληνισμού, την Εθνική μας Παλιγγενεσία, τον Απελευθερωτικό μας αγώνα, που ξεκίνησε, ανδρώθηκε, χρηματοδοτήθηκε, υλοποιήθηκε από τη Διασπορά!

Η παρουσία μου για ακόμη μία φορά στον «**Ελλήνων τις κοινότητες που φτιάχνουν άλλους γαλαξίες**», είναι μία ψυχική, πνευματική, εθνική ανανέωση. Έχοντας ζήσει και βρεθεί σε διάφορες γωνιές του πλανήτη τέτοιες ημέρες, από την πέμπτη Λεωφόρο της Νέας Υόρκης, μέχρι τη Μελβούρνη και από το Τορόντο μέχρι τη Βιέννη, τα συναισθήματα είναι ίδια. Βεβαίως πρέπει να προσθέσω ότι παρότι η Κύπρος και η Βόρειος Ήπειρος δεν είναι Διασπορά, η παρουσία στη Λευκωσία και το Αργυρόκαστρο την 25^η Μαρτίου είναι μία θαυμάσια στιγμή για κάθε Έλληνα.

Φέτος η παρουσία μου στην επέτειο του συγκλονιστικού γεγονότος της Επανάστασης του 1821, συνδυάστηκε με ομιλίες στους Συλλόγους Ποντίων στη Φρανκφούρτη και στο Ludgishafen, όπου Πόντιοι αλλά και όλος ο Ελληνισμός τίμησε την απόφαση των προγόνων μας να ζήσουν ελεύθεροι ή να πεθάνουν. Ακούγεται βεβαίως διακόσια χρόνια μετά τόσο μακρινό, πιθανώς και μελοδραματικό το «Ελευθερία ή Θάνατος», αλλά δε γνωρίζω πως θα ήταν σήμερα ο Ελληνισμός χωρίς αυτούς τους αποφασισμένους Έλληνες του 1821, στη Διασπορά και σε όλον τον Ελληνικό κόσμο. Εξακόσια χρόνια σκλαβιάς, ναι εξακόσια είχε η Θράκη και άλλες περιοχές, τετρακόσια οι υπόλοιπες, χωρίς ελευθερία, χωρίς τίποτα, είναι πολλά, πάρα πολλά!

Η 25^η Μαρτίου στη Διασπορά είναι μία συγκλονιστική εμπειρία. Μάτια, αυτιά, νέοι και ηλικιωμένοι, ανάμεσα σε μεγάλες αποστάσεις, υποχρεώσεις, σφιχτά ωράρια και δύσκολες βάρδιες είναι εκεί για να εκκλησιαστούν, να δουν τους δικούς τους ανθρώπους και να νιώσουν το παλμό της Ελλάδας στη ξενιτιά: Φρανκφούρτη, Στουτγάρδη, Μόναχο και Αμβούργο, Νέα Υόρκη, Σικάγο και Βοστώνη, Τορόντο και Μοντρεάλ, Περθ, Σύννεϋ Ντάργουιν και Μελβούρνη, Μπουένος Άιρες και Μοντεβιδέο, Οδησός και Μαριούπολη, Λονδίνο και

Εδιμβούργο, Παρίσι και Μασσαλία, Στοκχόλμη, Αλεξάνδρεια και Γιοχάνεσμπουργκ, αλλά και στους ελληνικούς από πάντα τόπους, Χιμάρα, Αργυρόκαστρο και Αγίους Σαράντα, Λευκωσία, Αμμόχωστος και Κερύνεια.

Ελληνίδες και Έλληνες από κάθε γωνιά της πατρίδας : Καστελλόριζο, Κάλυμνο, Χίο και Λέσβο, Πόντο και Θράκη, Μακεδονία , Ήπειρο και Θεσσαλία, Ρούμελη και Μοριά, Κέρκυρα και Κεφαλονιά, Κύπρο και Βόρειο Ήπειρο.

Στη Διασπορά, η 25^η Μαρτίου, όπως και κάθε μεγάλη ελληνική στιγμή, γίνεται αντιληπτή η θέση του Ελύτη για τον Ελληνισμό που είναι μικρός σε έκταση χώρου, αλλά απέραντος σε έκταση χρόνου. Έτσι από απεραντοσύνη αυτή, από τη Διασπορά και σε όλη τη Διασπορά, καθώς σε όλον τον Ελληνισμό, τιμούμε τους Ελευθερωτές μας και στέλνουμε τα χρόνια μας πολλά και ελεύθερα σε όλες τις Ελληνίδες, σε όλους τους Έλληνες.

